

HV_628 Proměny sonátové formy 18.–20. století

Sonátová forma v 19. století

Sonátová forma v 19. století

- Navzdory tomu, že je na přelomu 30. a 40. let poprvé systematicky popsána a pojmenována, přestává být pomalu tím, čím byla ještě na přelomu 18. a 19. stol.
- Je formou pro závažné formy = symfonie, sonáty = skladatelé do (cyklické) sonátové formy vkládají své nejzávažnější myšlenky
- Romantická sonátová forma se snaží bojovat proti zrcadlovitosti SF klasicismu zejména komplikovanějším harmonickým plánem
- Badatelé se shodují na tom, že nejdůležitější sonátová tradice 19. století, která se snažila přeložit klasické dědictví do nové podoby, se nacházela okolo Schuberta a Brahmsa

Schubert & Brahms

- Oba se pokoušeli kultivovat sonátovou tradici
- oba navazovali na dědictví klasicismu
- = Schubert jako Vídeňák chtěl nechtěl musel navázat na Mozarta a Beethovena
- = Brahmsova klasicko-romantická syntéza mluví za vše
- Donald Tovey: Brahmsovy instrumentální formy navazují na Schubertovu hudbu, zejména v klavírním kvintetu op. 34

Felix Mendelssohn-Bartholdy (1809–1847)

- [Symfonie č. 4, „Italská“ \(1833\)](#)

Richard Wagner (1813–1883)

- [Symfonie C dur \(1832\)](#)

Fryderyk Chopin (1810–1849)

- [Klavírní sonáta č. 2 b moll \(1839\)](#)

Charles Gounod (1818–1893)

- [Symfonie č. 1 \(1854\)](#)

Johannes Brahms (1833–1897)

- [Klavírní kvintet f moll. Op 34 \(1865\)](#)
- [Sonáta pro klarinet a klavír č. 1 f moll \(1894\)](#)

Camille Saint-Saëns (1835–1921)

- [Danse macabre \(1874\)](#)

Antonín Dvořák (1841–1904)

- [Symfonie č. 8 „Anglická“ \(1889\)](#)
- [Sonatina pro housle a klavír G dur \(1893\) \(4. věta\)](#)